

Ten práh dubový
jsem přešel
když holub na tvé střeše
pírko upustil
pírko prachového peří
dotklo se tvých kadeří
a přistálo ti u pusy

Dýchlas, pírko
vzlétlo k nebi
tam kde jsem s tebou nebyl
a bez tebe nechci být
možná, kdybych tenkrát
věděl
kam lidská touha vede
nechtěl bych ani žít

Jeannine, Jeannine,
Jeannine
žárlím, žárlím, žárlím....

Ten práh dubový už zteřel
stejně jako dveře
do komůrky tvé
možná vzal ho stejný
plamen
jenž oděv sňal
z tvých ramen
když se k nebi zved

Jeannine...

Plamen, který zved
se k nebi
až tam, kde Bůh sedí
a kde s ním svatí dlí
k nebi, ku andělským
chórům
kde budeme spolu
a kde nám bude líp

Jeannine...

Jeannine, dis-moi
que tu m'aimes
l'amour c'est une chaîne
quand je t'attends
Jeannine, je t'attends
je t'attends